

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1629

гр. София, 16.05.2022 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-6, в публично заседание на трети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Елена Радева

при участието на секретаря Габриела М. Влагова Боботилова като разгледа докладваното от Елена Радева Търговско дело № 20211100902062 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Иск с правно основание чл.694 ТЗ за установяване на поредност на вземане в размер на 18 405,60лв, представляващо съдебни разноси по адм. д. № 14419/2019 г. по описа на ВАС, признати със съдебното решение.

В исковата си молба ищецът НАП твърди, че по партидата на ответника „В.Р. 2000“ ООД(н), на 03.08.2020г. е обявен списък на служебно приети вземания на кредиторите и допълване по реда на чл.695 във вр. с чл.688, ал.3 ТЗ от ТЗ на списък с приети предявени вземания на кредиторите на длъжника. В списъка със служебно приети вземания синдикът е включил вземания в полза на НАП в общ размер на 22 065,96лв., дължими въз основа на влязло в сила на 05.03.2020г. съдебно решение, от които главница в размер на 1 960,36лв., представляваща разлика между предявено прието вземане в размер на 3 533 845,94лв и присъденото със съдебното решение вземане в размер на 3 535 806,30лв., ведно със законната лихва до окончателната плащане на вземането и сумата от 20 105,60лв, представляваща съдебни разноси, в т.ч държавна такса от 1 700лв., ведно със законната лихва до окончателното изплащане на вземането и 18 405,60лв. юрисконсултско възнаграждение за две инстанции, като за главниците от 1 960,36лв. и 1 700лв. синдикът е предвидил поредност на удовлетворяването по чл.722, ал.1,т.7 ТЗ, а за задълженията за лихви – поредност по чл.722, а.1,т.9 ТЗ, а за вземането з юрисконсултско възнаграждение е приел, че е вземане, свързано с участието на кредитора в производството по несъстоятелност, поради което поредността за удовлетворяване е по чл.722, ал.1,т.12 ТЗ.

Ищецът твърди, че срещу посочената от синдика поредност е подал възражение с вх. №80836/07.08.2020 г. и с определение №264712/04.10.2021 г., постановено по т.д.№5019/2013 г., подаденото възражение е оставено без уважение и списъкът е одобрен във вида, изготвен от синдика. Твърди, че определението е вписано в ТР по партидата на длъжника на 05.10.2021г.

Ето защо предявява установителен иск, с който цели да установи

поредност на удовлетворяване по чл.722, ал.1, т.7 ТЗ на приетите в производството по несъстоятелност на „В.Р. 2000“ ООД(н) вземания.

В подкрепа на тезата си излага следното:

Не приема за правилни изводите на съда по несъстоятелността, че направените от него разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение са разноски, направени във връзка с участието му в производството по несъстоятелност и това е така, тъй като процесното възнаграждение от 18 405,60 лева е включено от синдика в списъка на приети вземания, служебно, въз основа на влязъл в сила съдебен акт- решение №3417/05.03.2020г. на ВАС, постановено по адм.д. №14419/3029 г., във връзка с решение №5155/24.07.2019 г. на АССГ, постановено по адм.д. №4569/2018 г. Това решение е краен съдебен акт, с който е разрешен административен спор, иницииран от дружеството, за оспорване на издаден по реда на ДОПК ревизионен акт (РА) № Р – 22221715001202-091-001/01.12.2016 г., установените, с който публични вземания са приети в производството по несъстоятелност.

Излага доводи относно реда за издаване на РА и неговата регламентация в ДОПК и като резултат от осъществен данъчно-осигурителен контрол. Именно поради това РА подлежи на обжалване по реда на ДОПК, като по съдебните производства НАП има качество на страна по административните дела и това участие на НАП по тези дела не представлява участие в производството по несъстоятелност.

Твърди, че участието на НАП в производството по несъстоятелност не е обвързано от правото на оспорване на ревизираното лице на издадения РА и дали този акт се обжалва или не, е без значение за участието на НАП в производството по несъстоятелност, доколкото за синдика съществува задължение да приеме безусловно или под условие установените с този акт вземания, поради което присъдените в полза на НАП разноски в административните производства по обжалване на РА, не могат да бъдат квалифицирани като тази, които са направени във връзка с участието на НАП в производствата по несъстоятелност.

Относно извод на съда по несъстоятелността аргумент за полезния ефект за цялото производство по несъстоятелност на направените разноски е неоснователно смесване на разноските по несъстоятелността и други разноски, присъдени със съответните актове, поради което присъдените с постановен в специално производство съдебен акт разноски не могат да бъдат квалифицирани както разноски на несъстоятелността, макар да е използвана една и съща дума, доколкото правото на разноски на страните в специфичен правен спор произтича от нормативно определените правила в съответния процесуален закон.

Ето защо твърди, че поредността на удовлетворяване на тези разноски, не е посочената от синдика по чл.722, ал.1, т.12, а с поредност по чл.722, ал.1, т.7 ТЗ.

Моли съда след като съобрази изложеното, да постанови решение, с което признание, че вземането на ищеца за юрисконсултско възнаграждение в

размер на 18 405,60лева, присъдено с решение № 3417/05.03.2020 г. на ВАС, постановено по адм.д. №14419/3029 г., във връзка с решение №5155/24.07.2019г. на АССГ, постановено по адм.д.№4569/2018 г., представляващо вземане, възникнало след датата на съдебното решение за откриване на производството по несъстоятелност, има поредност на удовлетворяване по чл.722, ал.1, т.7 ТЗ.

Ответникът „В.Р. 2000“ ООД(н), ЕИК*****, комуто съдебните книжа са връчени на 09.11.2021 г. не два отговор на иска и не взема становище по него.

Синдикът на „В.Р. 2000“ ООД(н), ЕИК*****, депозира отговор с вх. №28202/19.11.2021 г.

Не спори по допустимостта на претенцията.

Не спори относно фактите, изложени от ищеца.

Изразява следното: присъденото след откриване на производството по несъстоятелност юрисконсултско възнаграждение на ищеца във връзка с обжалване по административен ред ревизионен акт на длъжника, представлява частно държавно вземане, което подлежи на предявяване по общия ред, като нововъзникнало след откриване на производството по несъстоятелност.

Твърди, че практиката е по-склонна да отнесе разноските на кредитора, представляващи присъдени такива за възнаграждение в съдебно производство, касаещо установяване на негово вземане, като разноски на кредитора във връзка с участието му в производството по несъстоятелност, за които законът предвижда поредност на удовлетворяване по чл.722, ал.1, т.12 ТЗ. Приема се, че не е налице общата хипотеза на удовлетворяване на нововъзникнало вземане, които се предявяват, ако не се платят на падежа и подлежат на удовлетворяване съразмерно с другите такива вземания. За вземания, които не ползват общността, а са направени индивидуално като разходи на кредиторите във връзка с тяхното участие в производството по несъстоятелност, законодателят е уредил финална поредност на удовлетворяване – тази по чл.722, ал.1, т.12 ТЗ, тъй като такива разноски нямат полезен ефект за цялото производство и не могат да се причислят към общите разноски с ред по чл.722, ал.1, т.3 ТЗ. По изложените аргументи в отговора синдикът моли съда да остави без уважение претенцията на ищеца.

По допустимостта на иска: съдът приема, че претенцията е процесуално допустима, тъй като са налице предвидените в закона предпоставки за нейната допустимост- съставен списък от синдика на приети вземания, в който е включено вземането на ищеца – на 03.08.2020г., обявен в ТР; постъпило в срока по чл.690, ал.1 ТЗ възражение срещу този списък – на 07.08.2020година в частта на определената от синдика поредност за удовлетворяване на приетото вземане; постановено определение на съда по несъстоятелността по това възражение, с което същото е оставено без уважение, който съдебен акт е обявен в ТР на 05.10.2021година; постъпила искова молба в срока по чл.694, ал.6 ТЗ.

Съдът, преценявайки събраните по делото доказателства, поотделно и в

съвкупността им, намери за установено следното:

С оглед на извода на съда за допустимост на предявения иск, с определение от 31.01.2022 година съдът е внесъл за разглеждане на делото в открито съдебно заседание, което е насрочил за 05.04.2022 година.

С определението, постановено на основание чл.374 вр. с чл.140 ГПК съдът е приел, че по делото страните не спорят относно следните обстоятелства:, че с решение №3417/05.03.2020г. на ВАС, постановено по адм.д. №14419/3029г., във връзка с решение №5155/24.07.2019г. на АССТ, постановено по адм.д.№4569/2018г. на ищецът е присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 18 405,60лв., представляващо юрисконсултско възнаграждение; не се спори между страните, а се установява от направена от съда служебна справка в ТР по партидата на В.Р. 2000“ ООД(н), ЕИК*****, че на 03.08.2020г. в ТР по партидата на длъжника е обявен списък на приетите от синдика вземания на настоящия ищец, като в този списък с поредност на удовлетворяване по чл.722, ал.1,т.12 ТЗ е посочено вземането на НАП за юрисконсултско възнаграждение; не се спори по делото, че настоящият ищец е подал възражение на 07.08.2020 година срещу определената поредност на това вземане, като се поддържа, че поредността следва да е по чл.722, ал.1,т.7 ТЗ; не се спори и относно това, че на 04.10.2021година съдът по несъстоятелността е постановил определение по чл.692, ал.2 и 3 ТЗ, с което е оставил без уважение възражението на НАП касателно поредността на това вземане; не се спори, че определението на съда е обявено в ТР по партидата на длъжника на 05.10.2021година; не се спори, че настоящата претенция е постъпила в съда на 20.10.2021 година, изпратена по пощата на 19.10.2021година и по аргумент от нормата на чл.62, ал.2 ГПК, се явява допустима като подадена в срока по чл.694, ал.6 ТЗ.

В деня преди откритото съдебно заседание синдикът на „В.Р. 2000“ ООД(н), ЕИК***** е представил молба с вх.№ 19768/04.04.2022 година, с която прави възражение относно допустимостта на предявения иск, позовавайки се на извършено плащане на кредитора НАП на сума в общ размер от 645 155,60лв, което е осъществено на 11.03.2022 година, въз основа на одобрена и влязла в сила трета частична сметка на съда по несъстоятелността. В платената сума е включено и вземането на НАП в размер на сумата от 18 405,60лв., представлява разноси на Агенцията по цитираната административно дело. Твърди, че извършеното плащане лишава ищеца от интерес от провеждане на производството по предявения установителен иск.

Съдът се е разпоредил препис от тази молба да се връчи на ищеца, за да взема становище, което страната в дадения и от съда срок не е извършила.

Въз основа на служебна извършена справка от съда по партидата на „В.Р. 2000“ ООД(н), ЕИК*****, се констатира, че на 19.10.2021 година синдикът е обявил по партидата на длъжника трета частична сметка, в която вземането на настоящия ищец е включено под №17. Тази сметка е одобрена от съда по несъстоятелността с определение №26550/03.12.2021 година, постановено по т.д.№5019/2013г. по описа на СГС, ТО, 6-6 състав, обявено по

партидата на длъжника на 06.12.2021 година.

От представения от синдика заверен препис от платежно нареждане от 11.03.2022 година за сумата от 645 155,60лв., която е платена на НАП, като основание за извършеното плащане е посочена трета частична сметка за разпределение по т.д.№5019/2013г. по описа на СГС, ТО, 6-22 състав.

Съдът е извършил служебна справка по т.д.№5019/2013г. по описа на СГС, ТО, 6-22 състав, от която се установява, че по делото е депозирано писмо от НАП с вх.№279936/08.04.2022 година, с която настоящият кредитор уведомява съда по несъстоятелността, че на 14.03.2022 година по сметката му е преведена сума от 645 155,60лв., която е предназначена за погасяване на данъци, местни данъци и такси, държавни такса и разноски, с поредност на удовлетворяване по чл.722, ал.1, т.6, 7, 9 и 12 ТЗ, като уведомява съда, че с тази сума са погасени публични вземания, които са приети в производството по несъстоятелност, съгласно представена справка към това писмо.

От представената справка, изготвена от НАП е достигната до съда по несъстоятелността, се установява, че в нея като погасено е включено вземане на НАП, прието в производството по несъстоятелността, с поредност на погасяване по т.7 и т.12 на чл.722 ТЗ в размер на 18 405,60лв., представляващо разноски на Агенцията по адм.д.№ №14419/3029 г., във връзка с решение №5155/24.07.2019г. на АССГ, постановено по адм.д. №4569/2018 г., представляващо юрисконсултско възнаграждение.

При така установеното от фактическа и правна страна съдът достига до следните изводи:

Както се приема последователно в съдебната практика, предметът на исковото производство почл.694 ТЗ съвпада с този на производството по възраженията по [чл. 692, ал. 2 и ал. 3 ТЗ](#) по делото по несъстоятелност, поради което, това което може да бъде предмет на възражението по [чл. 690, ал. 1 ТЗ](#), може да бъде и предмет на установителния иск по чл.694 ТЗ. При предявяване на вземането си кредиторът следва да посочи и неговата привилегия / обезпечение, като синдикът отбелязва в списъка вземането, индивидуализирайки го по основание и размер, както и привилегията/ обезпечението на това вземане и поредността на неговото удовлетворяване. Трайната съдебната практика е, че предмет на претенцията по чл.694 ТЗ може да бъде не само вземането (неговото съществуване, респ. несъществуване), но и привилегията/ обезпечението на същото, както и посочената от синдика поредност на удовлетворяване, дори и когато не се спори относно съществуване на самото вземане.

Настоящият спор по делото е свързан с поредността на удовлетворяване на вземането на НАП за разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение, представляващо разноски в съдебното производство пред АССГ и ВАС по преждецитираното административно дело.

Въпросът, който повдига синдика в това производство е за наличие на интерес при извършено плащане на процесното вземане. Относно извършено плащане и неговия погасителен ефект, съдът приема, че тези факт се установени, с оглед направеното признание от ищеца пред съда по

несъстоятелността и представената справка относно погасените публични вземания, които този кредитор е предявил в производството по несъстоятелност.

С оглед нормата на чл.235, ал.3 ГПК вр. чл.621 ТЗ, съдът е длъжен да вземе предвид настъпилите с хода факти, а именно съставената частична сметка, постановеното от съда по несъстоятелността определение по чл.729, ал.1 ТЗ е изпълнението на това определение от синдик, чрез извършено плащане на кредитора НАП на сумите, които са включени в списъка, съставен от синдика и одобрен от съда по несъстоятелността, по реда на чл.692, ал.3 и 4 ТЗ, във връзка с което определение е предявен настоящия установителен иск.

Определението на съда по чл.729, ал.1 ТЗ, с което съдът одобрява сметката за разпределение, не формира сила на пресъдено нещо по вида на вземанията като обезпечени или необезпечени. С него съдът се произнася по съставената от синдика сметка за разпределение, т.е. доколко съдържащите се в нея вземания на кредиторите, индивидуализирани по вид, основание и размер, съответстват на тези и тяхната индивидуализация в одобрения от съда списък на приетите вземания. Съдът може служебно или по повод на възражение в производството по чл.729, ал.1 ТЗ да направи корекции в сметката за разпределение, при констатирана незаконосъобразност. Това определение на съда по несъстоятелността подлежи на обжалване, но окончателното такова не формира сила на пресъдено нещо по вида на вземанията като обезпечени или необезпечени, както и по отношение на поредността им, извън случая на новонастъпили факти, които съдът следва да вземе предвид при одобряване на сметката.

В настоящия случай синдикът е извършил плащане на процесното вземане на ищеца, с което плащане е обезсмислил провеждането на производството по чл.694 ТЗ. Това е така, тъй като въз основа на предявените вземания синдикът съставя списъците на приети, респ. неприети вземания. При постъпило възражение от кредитор/ длъжник срещу тези списъци, съдът се произнася с определение след провеждане на процедурата по чл.692 вр. с чл.690 ТЗ.

При негативен за кредитора /длъжника изход от производството по оспорване на списъците, легитимирани страни разполагат с възможността да проведат искова защита.

Смисълът на процедурата по предявяване на вземанията и изготвяне на списъците, както и процедурата по оспорване на списъците, респ. от предявяването на исковете по чл.694 ТЗ, е да се очертае кръга от кредитори, които ще могат да получат удовлетворение в универсалното принудително изпълнение, в поредността, посочена в списъка на приетите вземания, съобразена с това дали вземането се ползва от обезпечение/привилегия или не, както и от характера на съответното вземане.

Следователно кредиторът има интерес от осъществяване на своята искова защита по чл.694 ТЗ до момента на удовлетворяване на своето вземане. В настоящия случай ищецът – кредитор е получил плащане на

вземането и то наред с останалите вземания, които имат предхождаща го поредност. След получаване на плащането и признанието на кредитора за това, че вземането му е удовлетворено и плащането има погасителен ефект, интересът за този кредитор от провеждане на процеса по чл.694 ТЗ, е отпаднал. След като правният интерес на ищеца е отпаднал, то поради липса на абсолютна положителна процесуална предпоставка, касателно правото на иска за ищеца, производството по делото следва да бъде прекратено.

По отношение на държавната такса.

Съобразно нормата на чл.694, ал.7 ТЗ за искове по този текст от закона не се внася предварително държавна такса, а ако искът бъде отхвърлен, то разноските са за сметка на ищеца. Тъй като ищецът НАП е освободен от заплащане на държавна такса, съгласно разпоредбата на чл.84 ГПК, намираща приложение и в производството по предявен иск чл.694 ТЗ, съгласно препращащата норма на чл.621 ТЗ, то съдът не възлага задължение за заплащане на държавна такса в този процес.

Водим от изложеното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по т.д. №2062/2021 г. по описа на СГС, ТО, 6-6 състав, на основание чл.130 ГПК вр. с чл.621 ТЗ, поради недопустимост на предявения от Н.А.ПО П. установителен иск по чл.694 ТЗ за установяване поредност на удовлетворяване на вземане на ищеца в размер на 18 405,60лв, представляващо съдебни разноски по адм. д.№ 14419/2019 г. по описа на ВАС, признати със съдебното решение, включено в списъка, съставен от синдика и одобрен от съда по несъстоятелността с .

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред САС в едноседмичен срок от връчването му на страните, с частна жалба.

Съдия при Софийски градски съд: _____